

„d) w razie rozszerzenia działalności produkcyjno-usługowej następujących zakładów służby zdrowia i opieki społecznej:

— zakładów dla nerwowo i psychicznie chorych,

— przychodni zdrowia psychicznego,
— domów pomocy społecznej.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1970 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

204

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 lipca 1970 r.

w sprawie zezwolenia na zawieranie i płatnicze wykonywanie umów przewozu osób na trasach zagranicznych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w niniejszym zarządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „usługi przewozu” — przewóz osób drogą lądową, powietrzną i wodną oraz usługi z tym przewozem związane, jak np. przewóz z miejscem w wagonie sypialnym, przewóz bagażu, rezerwowanie miejsc oraz zlecenia wymienne na ten przewóz i usługi z nim związane, jak np. vouchery komunikacyjne, „XO”;
- 2) „trasa zagraniczna” — trasę w międzynarodowej komunikacji lądowej, powietrznej i wodnej, określoną dokumentami przewozu;
- 3) „przedsiębiorstwa przewozu” — przedsiębiorstwa i biura obsługi podróży posiadające uprawnienia do sprzedaży usług przewozu na trasach zagranicznych;
- 4) „paszporty, wkładki paszportowe do dowodów osobistych, dokumenty podróży” — ważne dokumenty uprawniające do wyjazdu z Polski, zaopatrzone w nie przeterminowane wizy, jeżeli wizy są wymagane;
- 5) „kraje, z którymi Polska rozlicza się w płatnościach niehandlowych” — Ludową Republikę Albanii, Ludową Republikę Bułgarii, Chińską Republikę Ludową, Czechosłowacką Republikę Socjalistyczną, Koreańską Republikę Ludową-Demokratyczną, Mongolską Republikę Ludową, Niemiecką Republikę Demokratyczną, Socjalistyczną Republikę Rumunii, Węgierską Republikę Ludową, Demokratyczną Republikę Wietnamu i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

§ 2. 1. Zezwala się na zawieranie w kraju i płatnicze wykonywanie w złotych umów przewozu osób na trasach zagranicznych na warunkach przewidzianych w niniejszym zarządzeniu.

2. Warunki dla przedsiębiorstw przewozu, przewidziane w niniejszym zarządzeniu, dotyczą odpowiednio także nabywców dokumentów przewozu.

§ 3. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie w złotych w kraju należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych osób legitymujących się wydanymi przez władze polskie w kraju paszportami lub wkładkami paszportowymi do dowodów osobistych:

- 1) w razie wyjazdu służbowego — na podstawie pisemnego zlecenia jednostki dysponującej przyznanym w obowiązującym trybie limitem środków dewizowych na koszty służbowych podróży zagranicznych, zawierającego stwierdzenie, że określona osoba jest delegowana służbowo za granicę i że koszty jej przewozu zostają pokryte przez jednostkę wystawiającą zlecenie,
- 2) w razie wyjazdu popieranego przez ministerstwo, urząd centralny, instytucję lub organizację, dysponujące funduszem na tego rodzaju wyjazdy — na podstawie pisem-

nego oświadczenia jednostki popierającej, że wyjazd określonej osoby jest popierany, a ponadto — gdy przewóz ma nastąpić obcymi środkami w komunikacji z krajami, z którymi Polska nie rozlicza się w płatnościach niehandlowych — że jednostka popierająca wyjazd zgadza się na obciążenie kosztami przewozu swojego limitu środków dewizowych na koszty przewozu tymi środkami komunikacji.

§ 4. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie w złotych w kraju należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych polskimi środkami komunikacji powietrznej i wodnej osób wyjeżdżających prywatnie, legitymujących się wydanymi przez władze polskie w kraju paszportami lub wkładkami paszportowymi do dowodów osobistych.

§ 5. 1. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie w złotych w kraju należności za usługi przewozu kolejowymi, powietrznymi i autobusowymi środkami transportu krajów, z którymi Polska rozlicza się w płatnościach niehandlowych, dokonywane na liniach zamykających się w obrębie tych krajów, osób legitymujących się wydanymi przez władze polskie w kraju (wyjeżdżających prywatnie) lub przez władze tych krajów paszportami, wkładkami paszportowymi do dowodów osobistych lub innymi dokumentami podróży, upoważniającymi do przekroczenia granicy polskiej.

2. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie w złotych w kraju należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych w komunikacji kolejowej i autobusowej z Jugosławią przez Czechosłowację i Węgry najkrótszą drogą do punktu docelowego i z powrotem oraz w komunikacji powietrznej z Jugosławią samolotami jugosłowiańskich linii lotniczych na trasach obsługiwanych w poolu z przedsiębiorstwem Polskie Linie Lotnicze „Lot” osób wyjeżdżających prywatnie, legitymujących się wydanymi przez władze polskie w kraju paszportami lub wkładkami paszportowymi do dowodów osobistych.

§ 6. 1. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie za usługi przewozu na trasach zagranicznych — w komunikacji z krajami, z którymi Polska nie rozlicza się w płatnościach niehandlowych — osób legitymujących się paszportami wystawionymi przez władze polskie w kraju, wyjeżdżających prywatnie, należności w złotych pochodzących z odprzedaży dopuszczonych do skupu na ten cel:

- 1) dewiz przekazanych z zagranicy,
- 2) dewiz lub pieniędzy zagranicznych posiadanych w kraju przez wyjeżdżającego, jeżeli złoży on oświadczenie w przepisowej formie, że uzyskał je w sposób zgodny z przepisami dewizowymi i nie jest zobowiązany zaofiarować ich do skupu w myśl przepisu § 14 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w spra-

wię wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 21, poz. 137, z 1956 r. Nr 50, poz. 223 i z 1963 r. Nr 26, poz. 155) — z wyłączeniem przyjmowania należności za zlecenia wymienne (np. vouchery komunikacyjne, „XO”).

2. Należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych osób, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa przewozu mogą przyjmować również:

- 1) w formie przedpłat w zagranicznych środkach płatniczych dopuszczonych do skupu na ten cel, dokonywanych za pośrednictwem agentów tych przedsiębiorstw albo w formie zleceń kredytowych udzielanych przez tych agentów lub przez inne przedsiębiorstwa przewozu, jeżeli umowy w sprawie zleceń kredytowych zapewniają zapłatę kredytowanej należności zagranicznymi środkami płatniczymi w terminie wcześniejszym od terminu płatności na rzecz zagranicy za usługę przewozu,
- 2) w złotych przekazanych z bankowych rachunków walutowych, zasilanych w dopuszczonych do skupu na ten cel walutach krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w płatnościach niehandlowych, o ile posiadacze wymienionych rachunków są uprawnieni przez władze dewizowe do pokrywania wydatków za usługi przewozu na trasach zagranicznych w ciężar tych rachunków.

§ 7. 1. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie w kraju należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych w komunikacji lądowej, powietrznej i wodnej osób legitymujących się paszportami konsularnymi polskimi lub obcymi albo paszportami zagranicznymi wystawionymi przez władze obce za granicą — w złotych pochodzących z odprzedaży dopuszczonych do skupu na ten cel dewiz lub pieniędzy zagranicznych krajów, z którymi Polska nie rozlicza się w płatnościach niehandlowych, pod warunkiem:

- 1) przedłożenia im przez te osoby oryginalnych imiennych pokwitowań, rachunków lub zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub innych banków i instytucji posiadających uprawnienia dewizowe, stwierdzających fakt

odprzedaży dewiz lub pieniędzy zagranicznych według oficjalnego kursu bankowego w kwocie wystarczającej co najmniej na całkowite pokrycie należności,

- 2) odnotowania przez przedsiębiorstwa przewozu w sposób trwały i wyraźny na pokwitowaniach itp. dowodach odprzedaży kwoty przyjętej na zapłatę.

2. Należności za usługi przewozu określone w ust. 1 mogą być również pokrywane czekami wystawionymi na Narodowy Bank Polski lub inny bank posiadający uprawnienia dewizowe, płatnymi w ciężar zasilanych odpowiednimi dewizami rachunków zagranicznych wolnych, jak również w ciężar rachunków zagranicznych specjalnych, o ile posiadacze rachunków specjalnych są uprawnieni przez władze dewizowe do pokrywania wydatków za usługi przewozu na trasach zagranicznych.

§ 8. Szczegółowe warunki dotyczące realizowania należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych uregulują organy nadzorujące przedsiębiorstwa przewozu w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim.

§ 9. Zbywanie bez osobnego zezwolenia dewizowego, w kraju lub za granicą, zakupionych na warunkach niniejszego zarządzenia dokumentów przewozu uprawniających do korzystania z usług przewozu osób na trasach zagranicznych jest zabronione.

§ 10. Zawieranie w kraju umów przewozu osób na trasach zagranicznych w wypadkach lub na warunkach innych niż wymienione w niniejszym zarządzeniu wymaga zezwolenia Narodowego Banku Polskiego.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 sierpnia 1961 r. w sprawie zezwolenia na zawieranie i płatnicze wykonywanie umów przewozu osób na trasach zagranicznych (Monitor Polski Nr 68, poz. 294).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendota*

205

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 lipca 1970 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Luboń Wielki” obszar o powierzchni 11,80 ha, położony w Nadleśnictwie Poręba Wielka, w gromadzie Raba Niżna, w powiecie limanowskim województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 26 a, d według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1962—1971. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych osuwiska fliszowego z bogactwem form skalnych o oryginalnych i interesujących kształtach.

4. Na obszarze rezerwatu zabrania się:

- a) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni gleby, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- b) zbioru owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- c) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,